

gaaet noget Forslag sigtende til at lægge den direkte Skat saaledes, at den indeholdt en Opmuntring til Sparsommelighed. Vi har sagt det tidligere og gentager det, at vi ønsker en saadan Reform, hvis den er mulig, vel at mærke ikke som en Forhøjelse af den direkte Skat, men som en Omlægning af en Del af den direkte Skat.

Udsigterne for Regeringens Valutaforslag — det er jo ikke nogen Valutaplan — er ikke særlig lyse, og det er for saa vidt beklageligt, som Spørgsmaalet er meget vigtigt. I det kommende Udvalg er vi imidlertid villige til, som jeg allerede har sagt, at overveje, om der maatte kunne findes Udveje til at tilvejebringe Forslag, der sigter navnlig til Bedring af Handelsbalancen, hvilket vi vedblivende erkender er et meget vigtigt Maal.

Rode: Den højtærede afgaaede Statsminister og hans Parti forsøgte at gøre Valget den 11. April til en Tvekamp mellem Partiet Venstre og Socialdemokratiet. I den sidste Tid prangede Venstres Blade med to store Tal: Venstres Tal i 1920 og Socialdemokratiets Tal i 1920, og nedenunder stod der da en Opfordring til Vælgerne til som det eneste Middel til at hindre det næststørste Tal fra 1920 i at vokse at slutte sig til de 411 000 Vælgere fra 1920. Hele denne Opfattelse af Valget beroede paa en Miskendelse af, hvad Valget drejede sig om, og hvad et Valg maa dreje sig om, navnlig efter at Forholdstalsvalgmaaden har stillet hvert Parti paa dets eget Program virkende for Tilslutning hertil. Desuden hvilede det paa en fuldkommen Overvurdering af egen Styrke og en ganske fejlagtig Bedømmelse af den Stilling, som Partiet Venstre indtog i Folket efter fire Aars Regering. Naar man stillede overfor hinanden Valget mellem Ministeriet Neergaard, det, der var, og Ministeriet Stauning, det, der antagelig vilde komme, gjorde man det i den Tro, at derigennem vilde man skræmme et uhyre Antal Vælgere hen til det Sted, hvor Venstre stod. Med hvilken Overraskelse maa man da ikke Valgdagens Aften have set den ligefremme Glubskhed, hvormed Vælgerne kasserede det kendte og foretrak det ukendte? Maaske var det netop, fordi det ene var kendt og det andet ukendt, at Glubskheden var saa overordentlig stor.

For dog at hæve Valget op i et noget højere Plan end det, denne Agitation tog Sigte paa, forsøgte man endvidere at gøre det til et Valg mellem Liberalismen og Socialismen. Intet kunde heller være mere

forkert, eftersom der ikke i Aarene 1920—24 er regeret efter en eneste af Liberalismens Grundsætninger, og der ikke efter 1924 kan regeres efter Socialismens.

Nej, det ganske simple, Valget stod om, var: For eller imod Systemet af 1920, dets Tilblivelse, dets Politik, den Alliance, hvorpaa det hvilede. Og Dommen, der fældedes, savner ikke Tydelighed. Naar den højtærede afgaaede Statsminister vendt mod den nuværende Statsminister talte om den Agitation med de bugnende Løfter, som risikerer at sætte Vælgerne til, var det maaske en besk Erfaring om Resultatet af de bugnende Løfter i 1920, som lagde ham Ordet i Munden. Overhovedet er den højtærede afgaaede Statsminister jo en Mand, som altid har formaaet at drage Slutningen, den rette Konklusion, af sine bitre Erfaringer i Ord. Det er jo ham, som har sagt den gode Sætning om den Fortrydelse, der vil komme for en Mand, der forsøger at føre Venstrepolitik sammen med et Højreparti. Desværre varer den højtærede afgaaede Ministers Erindring om, hvad han med Rette har draget som Konklusion af sine Erfaringer, ikke altid tilstrækkelig længe.

Naar Valget fik det Udfald, at Venstre gik saa ganske overordentlig tilbage, er det for den, der altid har bekendt sig til Venstres Principper, en stor Trøst, at Valget ingen Dom indeholder over Venstres Principper. For den, der altid har bekendt sig til Venstres Principper og i disse Princippers radikale Udformning har set den rette Vej for den politiske Udvikling i Landet, er det en stor Trøst, at Venstres Tilbagegang ikke er nogen Dom over Venstres Principper, men en Dom over et Regimente, som bortfortolkede Principperne eller fornægtede dem eller ikke formaaede at hævde dem.

Efter den højtærede afgaaede Statsministers Udtalelse her — jeg ved ikke ligesom den højtærede Ordfører for de Konservative, om han har hævdet den samme Anskuelse andet Sted — har han, Kongemagten og Socialdemokratiet taget den Konsekvens af Valgdagen, som er Ministeriet Stauning. Naar man læser igennem Statsministerens Udtalelser, har man et Indtryk af, at Ministeriet Stauning er dannet efter Mønstret af Ministeriet Neergaard, med den samme Fremhæven af, at det er dannet paa det bestemte Partis Program, men med en Erkendelse af, at dette Partis Program, saaledes som Partiforholdene er, jo ikke alene er i Stand til at bære Ministeriet, og tillige, at det er dannet paa egen Haand.